

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Vinostrada s.r.o.**, IČO 02967375
sídlem Korunní 588/4, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy žalovaného v řízeních vedených pod č. j. č. j. UOOU-02638/25-5 a UOOU-03717/25-4,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala soudní ochrany před tvrzenými nezákonnými zásahy žalovaného, požadovala, aby soud určil, že:
I. zásah žalovaného provedený sdělením ze dne 12. 8. 2025 č. j. UOOU-02638/25-5, doručeným žalobkyni a dále rozeslaným osobám zúčastněným na řízení, spočívající v akceptaci přípustnosti postupu „zrušit a vrátit“ podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), v odvolacím řízení podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „InfZ“), je nezákonný;
II. zásah žalovaného provedený sdělením ze dne 22. 8. 2025 č. j. UOOU-03717/25-4, doručeným žalobkyni dne 25. 8. 2025 a dále rozeslaným osobám zúčastněným na řízení, spočívající v akceptaci přípustnosti postupu „zrušit a vrátit“ podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v odvolacím řízení podle § 16 InfZ, je nezákonný;
In eventum požadovala, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v zásahu ad I. a ad II., zejména vykládat odvolací režim podle § 16 InfZ tak, že připouští použití § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, a na tomto základě odmítat dozorčí ochranu nebo nezahajovat přezkumné řízení podle § 16b InfZ ve vztahu k žalobkyni.
2. Žalobkyně k zásahu ad I. uvedla, že ve dnech 13. až 14. 5. 2025 dala žalovanému podnět podle § 16b odst. 1 InfZ a současně se domáhala vydání opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu ve smyslu § 16b odst. 3 InfZ. Žalovaný sdělením ze dne 12. 8. 2025 č. j. UOOU-02638/25-5 (dále též „sdělení ze dne 12. 8. 2025“) odmítl zahájit přezkumné řízení podle § 16b InfZ, aproboval použití § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v odvolacím řízení podle § 16 InfZ a opomenul rozhodnout o návrhu na ochranu proti nečinnosti podle § 80 odst. 6 správního řádu.
3. Žalobkyně k zásahu ad II. uvedla, že dne 10. 6. 2025 dala k žalovanému podnět podle § 16b odst. 1 InfZ a současně se domáhala vydání opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

řádu ve smyslu § 16b odst. 3 InfZ. Žalovaný sdělením ze dne 22. 8. 2025 č. j. UOOU-03717/25-4 (dále též „sdělení ze dne 22. 8. 2025“) odmítl zahájit přezkumné řízení podle § 16b InfZ, aproboval použití § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v odvolacím řízení podle § 16 InfZ a opomenul rozhodnout o návrhu na ochranu proti nečinnosti podle § 80 odst. 6 správního řádu.

4. Městský soud v Praze se předně zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat, neboť o ní může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že žalobu je třeba odmítnout z následujících důvodů.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*
6. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
7. Podle § 16 odst. 1 InfZ *proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.*
8. Podle § 16 odst. 5 InfZ *neshledá-li nadřízený orgán důvody pro odmítnutí žádosti, zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část a řízení v tomto rozsahu zastaví. Současně rozhodnutím přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu. Proti rozhodnutí nadřízeného orgánu podle věty druhé, nejde-li o postup podle § 16b odst. 2, se nelze odvolat. Poskytnutí informace povinným subjektem lze exekučně vykonat.*
9. Podle § 16a odst. 1 InfZ *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel*
 - a) *který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6,*
 - b) *kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d), § 14 odst. 6 nebo § 15 odst. 3 nebo po uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti o informace stanovené v rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,*
 - c) *kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo*
 - d) *který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14b odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.*
10. Podle § 16a odst. 6 InfZ *nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že*
 - a) *postup povinného subjektu potvrdí,*
 - b) *povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, a neshledá-li důvody pro odmítnutí žádosti v případě, kdy dostupné informace*

o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje obdobně podle § 16 odst. 5,

c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávních celků při výkonu samostatné působnosti, nebo

d) stížnost odmítne, je-li podána opožděně, předčasně nebo osobou neoprávněnou.

11. Podle § 16b odst. 1 InfZ rozhodnutí nadřízeného orgánu lze přezkoumat v přezkumném řízení, pro jehož vedení podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů.
12. Podle § 16b odst. 2 InfZ dospěje-li správní orgán při přezkumu k závěru, že informace byly odeprény nezákonně, a dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje obdobně podle § 16 odst. 5.
13. Podle § 16b odst. 3 InfZ k opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů.
14. Podle § 20 odst. 4 InfZ, pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona
 - a) pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
 - b) pro odvolací řízení,
 - c) pro vykonatelnost příkazu poskytnout informace, a
 - d) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení
 ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o počítání lhůt, ustanovení o ochraně před nečinností, v rozsahu § 16b ustanovení o přezkumném řízení a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.
15. K zásahu tvrzenému ad I.:
16. Ze spisu vyplývá, že dne 31. 3. 2025 Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále též „ÚNMZ“) rozhodl pod č. j. ÚNMZ/00708/1100/2025 jako povinný subjekt podle InfZ tak, že částečně odmítl žádost žalobkyně o poskytnutí informací (dále též „rozhodnutí ÚNMZ ze dne 31. 3. 2025“). Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním.
17. Dne 7. 5. 2025 Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále též „MPO“) pod č. j. MPO 50335/25/21200 rozhodlo o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚNMZ ze dne 31. 3. 2025 tak, že podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušilo rozhodnutí ÚNMZ ze dne 31. 3. 2025 a věc mu vrátilo k novému projednání (dále též „rozhodnutí MPO ze dne 7. 5. 2025“).
18. Dne 13. 5. 2025 žalobkyně adresovala žalovanému podání nazvané „Žádost o přezkum rozhodnutí nadřízeného orgánu podle § 16b zákona č. 106/1999 Sb.“ (dále též „podání ze dne 13. 5. 2025“). Požadovala v něm, aby žalovaný v přezkumném řízení podle § 16b odst. 1 InfZ přezkoumal rozhodnutí MPO ze dne 7. 5. 2025, protože MPO podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu nepřipustně zrušilo rozhodnutí povinného subjektu ÚNMZ ze dne 31. 3. 2025 a věc mu vrátilo k novému projednání. Podle žalobkyně MPO jako odvolací orgán mělo podle § 16 odst. 5 InfZ nařídit ÚNMZ poskytnutí požadovaných informací. Žalobkyně proto požadovala, aby žalovaný v přezkumném řízení zrušil rozhodnutí MPO ze dne 7. 5. 2025 i jemu předcházející rozhodnutí ÚNMZ ze dne 31. 3. 2025 a nařídil ÚNMZ požadované informace poskytnout. Žalobkyně podání ze dne 13. 5. 2025 doplnila dne 14. 5.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2025 sdělením nazvaném „Doplnění podání žadatelem ve věci žádosti o přezkumu rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu (dále i jako „MPO“), č. j. MPO 50335/25/21200, sp. zn. 42811/2025, ze dne 7. května 2025“, že v příloze zasílá 15 dokumentů.

19. Dne 12. 8. 2025 žalovaný sdělením č. j. UOOU-02638/25-5 reagoval na žalobčino podání ze dne 13. 5. 2025 tak, že jej vyhodnil za podnět k provedení přezkumného řízení podle § 16b odst. 1 InfZ, a pro jeho zahájení neshledal důvod. Uvedl, že MPO přezkoumatelným způsobem odůvodnil, jaké úvahy jej vedly ke zrušení rozhodnutí ÚNMZ i k vrácení věci ÚNMZ jako povinnému subjektu k novému projednání. Postup MPO, který neaplikoval § 16 odst. 4 InfZ neshledal nezákonným, když zrušil rozhodnutí ÚNMZ pro nepřezkoumatelnost a věc mu vrátil k novému projednání.
20. Soud konstatuje, že ze shora shrnutého obsahu podání ze dnů 13. 5. 2025 a 14. 5. 2025 je zjevné, že žalobkyně se domáhala přezkumu rozhodnutí MPO ze dne 7. 5. 2025, nikoliv opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, jak tvrdí v podané žalobě.
21. Žalovaný sdělením ze dne 12. 8. 2025, v němž žalobkyně spatřuje nezákonný zásah ad I., reagoval na její podání ze dne 13. 5. 2025, doplněné toliko o listinné důkazy dne 14. 5. 2025. Jím žalobkyně požadovala přezkum rozhodnutí MPO ze dne 7. 5. 2025. Žalovaný pak sdělením ze dne 12. 8. 2025 informoval žalobkyni, že neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení. Takové sdělení, proti kterému žalobkyně podanou žalobou brojí, nelze v souladu se závěry ustálené judikatury považovat za „zásah“ ve smyslu § 82 s. ř. s., a nelze jej tak soudně přezkoumat.
22. Povahou sdělení o nezahájení přezkumného řízení se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 26. 9. 2024 č. j. 4 As 34/2024-41, v něm konstatoval: „Dle ustálené judikatury správních soudů sdělení správního orgánu, že nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu, nemůže být nezákonným zásahem, a to z důvodu, že tento úkon pro svůj pouze informativní charakter není způsobilý zasáhnout do právní sféry žalobce, tedy nezpůsobuje žádnou změnu v jeho právech a povinnostech. Nezahájením přezkumného řízení nejsou dotčena žádná hmotná subjektivní práva účastníků řízení, a proto je vyloučeno, aby proti takovému jednání správního orgánu byla poskytována ochrana správními soudy v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Tato ustálená judikatura byla potvrzena rozsudkem rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, ŽAVES, který v bodě 86 rozsudku uvedl: „Nic se tedy nemění např. na judikatuře, která nepřipouští soudní ochranu proti nezahájení přezkumného řízení. Přezkumné řízení slouží výlučně ochraně zákonnosti, k ochraně subjektivního práva mají adresáti správního rozhodnutí k dispozici opravné prostředky, případně – pokud nebyli ve výjimečných případech dle zákona účastníky správního řízení – mohou proti rozhodnutí podat žalobu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. [takto již rozsudek rozšířeného senátu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 4 As 31/2006-73, č. 1513/2008 Sb. NSS, Honební společenstvo Stříbro; jakkoli se tento rozsudek týkal podnětu k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení podle starého správního řádu (č. 71/1967 Sb.), tento právní názor samozřejmě platí též na nynější přezkumné řízení nebo jeho nejrozličnější obdoby v jiných předpisech].“ I v projednávaném případě měla stěžovatelka možnost rozhodnutí krajského úřadu, kterým nebylo vyhověno jejímu odvolání, napadnout správní žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.“
23. Obdobně v dalším rozsudku ze dne 23. 6. 2025 č. j. 22 Ads 62/2025-42 Nejvyšší správní soud dovodil: „K povaze sdělení o nezahájení přezkumného řízení Nejvyšší správní soud ve své judikatuře [...] dovodil, že má pouze informativní charakter. Přezkumné řízení je dozorcí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

prostředek, kterým nadřízený správní orgán zajišťuje zachování zákonnosti rozhodování, přičemž na zahájení přezkumného řízení není právní nárok. Sdělení o nezahájení přezkumného řízení proto není způsobilé zasáhnout do právní sféry osoby podávající podnět k zahájení přezkumného řízení. Judikatura Nejvyššího správního soudu tedy „nepřipouští soudní ochranu proti nezahájení přezkumného řízení. Přezkumné řízení slouží výlučně ochraně zákonnosti, k ochraně subjektivního práva mají adresáti správního rozhodnutí k dispozici opravné prostředky, případně – pokud nebyli ve výjimečných případech dle zákona účastníky správního řízení – mohou proti rozhodnutí podat žalobu podle § 65 odst. 1 s. ř. s.“ (rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2024, čj. 4 As 34/2024-41).“

24. Shora citované závěry lze plně vztáhnout i na přezkumné řízení podle § 16b InfZ, na které se v souladu s § 20 odst. 4 InfZ aplikuje správní řád.
25. Soud k zásahu ad I. uzavírá, že nezahájení přezkumného řízení z povahy věci nemůže představovat nezákonný zásah do práv žalobkyně smyslu § 82 s. ř. s., nemůže jím být sdělení ze dne 12. 8. 2025 o tom, že neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení. Podle ustálené judikatury není sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Připuštění zásahové žaloby v nyní projednávané věci by bylo v rozporu s dosavadní judikaturou správních soudů, a pro odklon od ustálené judikatury neshledal soud důvody.
26. Současně soud uvádí, že důvody obsažené ve sdělení ze dne 12. 8. 2025 [postup MPO podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu nebyl v rozporu se zákonem] jsou nedílnou součástí tohoto procesního úkonu žalovaného, a z povahy věci tedy nemohou představovat samostatný zásah namířený proti žalobkyni. Jedná se ve své podstatě toliko o odůvodnění sdělení, které nutně následuje jeho osud.
27. K části žalobní argumentace, v níž žalobkyně argumentuje skrytou nečinností MPO, o které podle ní žalovaný nerozhodl, soud pro úplnost dodává, že v situaci, kdy je požadován přezkum rozhodnutí odvolacího orgánu, nemůže z logiky věci obstát námitka nečinnosti odvolacího orgánu spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání, když právě rozhodnutí odvolacího orgánu o odvolání má být podle podání předmětem přezkumu. Opatření proti nečinnosti neslouží k ochraně v případech, kdy nebylo rozhodnuto konkrétním, účastníkem požadovaným způsobem, nýbrž v situacích, kdy ve věci nebylo rozhodnuto vůbec. V daném případě MPO o odvolání žalobkyně rozhodlo dne 7. 5. 2025, jehož přezkumu se žalobkyně domáhala v podání ze dne 13. 5. 2025. Žalobkyně nemůže dosáhnout vydání nového, obsahově odlišného rozhodnutí o odvolání prostředky na ochranu proti nečinnosti.
28. Závěrem této části soud upozorňuje, že obecně platí, že nezahájením řízení z moci úřední nejsou dotčena žádná hmotná subjektivní práva, neboť ve věcech, v nichž jejich hmotná práva dotčena být mohou, mají tyto osoby zpravidla k ochraně subjektivního práva uvnitř veřejné správy jiné procesní prostředky (možnost zahájit řízení vlastní žádostí, odvolání či jiný opravný prostředek apod.) a proti rozhodnutí vzešlému z takto zahájeného řízení se pak mohou bránit žalobou u správního soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2024 č. j. 9 As 167/2024-29). V projednávaném případě mohla žalobkyně rozhodnutí MPO ze dne 7. 5. 2025, jehož přezkumu se domáhala, napadnout správní žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Přezkumné řízení slouží výlučně k ochraně objektivního práva, resp. zákonnosti.
29. K zásahu tvrzenému ad II.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

30. Ze spisu vyplývá, že dne 15. 4. 2025 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (dále též „SZPI“) rozhodla pod č. j. SZPI/AA166-12/2025 jako povinný subjekt podle InfZ tak, že částečně odmítla žádost žalobkyně o poskytnutí informací (dále též „rozhodnutí SZPI ze dne 15. 4. 2025“). Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním.
31. Dne 9. 6. 2025 Ústřední inspektorát SZPI (dále též „ÚI SZPI“) pod č. j. SZPI/AA116-17/2025 rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí SZPI ze dne 15. 4. 2025 tak, že podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil rozhodnutí SZPI ze dne 15. 4. 2025 a věc jí vrátil k novému projednání (dále též „rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025“).
32. Dne 10. 6. 2025 žalobkyně adresovala žalovanému podání nazvané „Stížnost podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“) ve spojení s žádostí na ochranu před nečinností odvolacího orgánu podle § 80 správního řádu“ (dále též „podání ze dne 10. 6. 2025“). Žalobkyně v podání ze dne 10. 6. 2025 uvedla, že ÚI SZPI podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu nepřipustně zrušil rozhodnutí povinného subjektu SZPI ze dne 15. 4. 2025 a věc mu vrátil k novému projednání. Podle žalobkyně ÚI SZPI jako odvolací orgán měl podle § 16a odst. 6 InfZ, resp. § 16 odst. 5 InfZ, požadované informace poskytnout, nebo nařídít jejich poskytnutí, anebo žádost odmítnout. Požadovala proto, aby žalovaný „v souladu s § 80 správního řádu ve spojení s § 16a odst. 6 InfZ přikázal odvolacímu orgánu vydat řádné rozhodnutí o odvolání [...] Současně žádáme odvolací orgán, aby ve lhůtě 7 dní v souladu s § 16a odst. 5 InfZ vydal nové rozhodnutí podle § 16 odst. 5 InfZ ve spojení s § 11b InfZ a § 177 odst. 1 správního řádu, pokud se odvolací orgán domnívá, že povinnost mít požadované informace mu neplyne přímo ze zákona nebo jeho činnosti a působnosti.“
33. Dne 22. 8. 2025 žalovaný sdělením č. j. UOOU-03717/25-4 reagoval na žalobčino podání ze dne 10. 6. 2025 tak, že jej posoudil jako podnět k provedení přezkumného řízení podle § 16b odst. 1 InfZ, a pro jeho zahájení neshledal důvod. Žalovaný současně upozornil žalobkyni: „ve svém podnětu kombinujete nesouvisející opravné prostředky, neboť stížnost a odvolání se vztahující ke zcela odlišným procesním situacím a nelze je nahodile kombinovat. V řízení se tak nelze domáhat vydání dalšího rozhodnutí dle § 16a odst. 5 Inf.“ Uvedl, že ÚI SZPI přezkoumatelným způsobem odůvodnil, jaké úvahy jej vedly ke zrušení rozhodnutí SZPI i k vrácení věci SZPI jako povinnému subjektu k novému projednání. Postup ÚI SZPI, který neaplikoval § 16 odst. 4 InfZ neshledal nezákonným, když zrušil rozhodnutí SZPI pro nepřezkoumatelnost a věc jí vrátil k novému projednání.
34. Soud konstatuje, že podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Z obsahu podání ze dne 10. 6. 2025 shrnutého výše je zřejmé, že žalobkyně namítá nezákonnost rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025 jako odvolacího orgánu, jímž bylo zrušeno rozhodnutí SZPI ze dne 15. 4. 2025 jako povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o informace podle InfZ a věc jím byla vrácena k novému projednání. Za dané procesní situace podání žalobkyně ze dne 10. 6. 2025 je třeba hodnotit za podnět k přezkumnému řízení, protože jiný opravný či dozorčí prostředek nepřipadá ve věci v úvahu. Žalobkyně se nemohla domáhat ochrany do rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025 stížností podle § 16a InfZ, přestože tak své podání ze dne 10. 6. 2025 označuje.
35. Podle § 16a odst. 1 InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel
- a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6,

b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d), § 14 odst. 6 nebo § 15 odst. 3 nebo po uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti o informace stanovené v rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,

c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo

d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14b odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.

36. Ochrany prostřednictvím stížnosti podle § 16a InfZ se lze domáhat v případech vyjmenovaných v citovaném ustanovení. Posuzovaná věc, v níž žalobkyně brojí proti rozhodnutí odvolacího orgánu (rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025), kterým bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o informace, nespadá do okruhu případů z § 16a odst. 1 InfZ. Jinými slovy, žalobkyně nebyla oprávněna podat stížnost podle § 16a InfZ proti rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025, ani požadovat, aby žalovaný rozhodl podle § 16a odst. 6 InfZ upravujícího způsobu rozhodnutí v řízení o stížnosti.
37. Stejně tak nepřipadala v úvahu ochrana proti nečinnosti podle § 16b odst. 3 InfZ. Žalobkyně v podání ze dne 10. 6. 2025 odvozuje tvrzenou nečinnost ÚI SZPI jako odvolacího orgánu od tohoto, že odvolací orgán nepostupoval podle § 16 odst. 5 InfZ a nenařídil poskytnutí požadovaných informací, ale postupoval podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Soud upozorňuje, že opatření proti nečinnosti neslouží k ochraně v případech, kdy nebylo rozhodnuto konkrétním, účastníkem požadovaným způsobem, nýbrž v situacích, kdy ve věci nebylo rozhodnuto vůbec. Sama žalobkyně ostatně ani netvrdí, že by ÚI SZPI jako odvolací orgán nerozhodl o jejím odvolání, nýbrž výslovně poukazuje na rozhodnutí o odvolání ze dne 9. 6. 2025 (č. j. SZPI/AA116-17/2025), proti němuž v podání brojí. Žalobkyně se podáním ze dne 10. 6. 2025 snaží docílit vydání rozhodnutí o určitém obsahu, přičemž tyto své snahy zhmotňuje (maskuje) do podoby různých prostředků (stížnosti, opatření proti nečinnosti), které v podání zmatečně zaměňuje, na což přílehavě upozornil již žalovaný ve sdělení ze dne 22. 8. 2025.
38. Žalovaný proto podle soudu nepochybil, když podání žalobkyně ze dne 10. 6. 2025 vyhodnotil jako podnět k přezkumu rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025. Ostatně i sama žalobkyně jej v žalobě takto označuje, když uvádí, že „[d]ne 10. 6. 2025 žalobce podal k ÚOOÚ podnět dle § 16b odst. 1 InfZ“. V situaci, kdy je v podání namítána nezákonnost rozhodnutí odvolacího orgánu, se jeví jako jediné možné posouzení povahy takového podání jako podnětu k přezkumu označeného rozhodnutí, přičemž z logiky věci nemůže obstát v podání uplatněná námitka nečinnosti odvolacího orgánu spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání, když právě rozhodnutí odvolacího orgánu o odvolání má být dle podání předmětem přezkumu. Soud se s posouzením žalovaného ohledně povahy podání ze dne 10. 6. 2025 zcela ztotožňuje.
39. Sdělení žalovaného ze dne 22. 8. 2025 č. j. UOOU-03717/25-4 lze proto považovat za sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení. Takové sdělení přitom nemůže být předmětem soudního přezkumu, jak soud podrobně vyložil výše k tvrzenému zásahu ad I., neboť sdělení o nezahájení přezkumného řízení není zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

40. Soud doplňuje, že důvody obsažené ve sdělení jsou nedílnou součástí tohoto procesního úkonu žalovaného, a z povahy věci tedy nemohou představovat samostatný zásah namířený proti žalobkyni. Jedná se ve své podstatě toliko o odůvodnění sdělení, které nutně sdílí jeho osud.
41. Na výše učiněném závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný doplnil do sdělení ze dne 22. 8. 2025 informaci pro žalobkyni, že „jsme se věnovali tvrzení o údajné nečinnosti povinného subjektu, kterou jste uvedl na str. 4 Vašeho podání ze dne 18. 8. 2025. V této souvislosti jsme se dnešního dne obrátili na nadřízený orgán s tím, aby sám prověřil, zda trvá nečinnost povinného subjektu. Úřad je totiž na základě oprávnění daného mu ustanovením § 16b odst. 3 InfZ povolán k tomu, aby se zabýval nečinností nadřízených orgánů, nikoliv nečinností povinných subjektů. Z tohoto důvodu sdělujeme, že Úřad nemá v této části Vašeho podání žádnou pravomoc“. Pouhé sdělení žalovaného o tom, že nemá pravomoc, aby se zabýval nečinností povinného subjektu, a obrátil se proto na orgán nadřízený povinnému subjektu, není zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Žalovaný totiž citovaným sdělením nezpůsobil žádný zásah do práv žalobkyně, neboť žalobkyni toliko informoval, že se v otázce nečinnosti povinného subjektu obrátil na příslušný orgán. Jedná pouze o sdělení žalovaného, kterým nejsou žalobkyni ukládány přímo žádné povinnosti ani omezena její práva, a ani do jejích práv není nijak zasahováno.
42. Soud pro úplnost dodává, že žalobkyně měla možnost rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025, jehož přezkumu se před žalovaným domáhala, napadnout správní žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. Zároveň soud při své rozhodovací činnosti zjistil, že po vydání předmětného rozhodnutí ÚI SZPI ze dne 9. 6. 2025 č. j. SZPI/AA116-17/2025, jímž bylo zrušeno rozhodnutí SZPI jako povinného subjektu ze dne 15. 4. 2025 č. j. SZPI/AA166-12/2025, již povinný subjekt znovu rozhodl dne 2. 9. 2025 pod č. j. SZPI/AA166-23/2025. Toto rozhodnutí žalobkyně u Městského soudu v Praze napadla žalobou, o ní je vedeno řízení sp. zn. 8 A 126/2025.
43. Vzhledem k tomu, že úkony, v nichž žalobkyně spatřuje nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., mají toliko informativní charakter a nejsou způsobilé zasáhnout do právní sféry žalobkyně, tedy nezpůsobují žádnou změnu v jejích právech a povinnostech, soud žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
44. S ohledem na § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. soud pod výrokem II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
45. Žalobkyně soudu zaplatila soudní poplatek ve výši 4 000 Kč [2x 2 000 Kč podle pol. 18 bod 2 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“)]. Vzhledem k tomu, že o odmítnutí žaloby bylo rozhodnuto před prvním jednáním, vrací se z účtu soudu celý zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích), jak je uvedeno ve výroku III. tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. ledna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.